

30 травня у читальній залі відбулася зустріч з львівським бандуристом **Богданом Жеплинським**

3

нагоди його 85-річчя та презентація двотомника «Кобзарство і ми», авторами якого є **Богдан Жеплинський, Дарія Ковальчук і Мирослав Ковальчук**.

Вечір розпочався абсолютно несподівано. Гості почули справжню трембіту, соло на якій виконав побратим Богдана Жеплинського Любомир Кушлик.

У розмові з гостями пан Богдан розповів про три історії, які визначили його подальший життєвий шлях. Перша відноситься до дитячих споминів. Якось тато слухав радіо через навушники. «Богданку, а ходи-но сюди! Послухай – це славний кобзар Юрій Сінгалеви́ч. Чи ти хотів би так грати?». Син захоплено підхопив: «Так, дуже хочу!». «Тоді стань у куток, помолися й добре подумай, чи ти справді цього так хочеш». За якийсь час Богданко знову звернувся до тата: «Тату, я подумав, і вирішив, що дуже хочу». «Гаразд, якщо хочеш, то Господь тебе попровадить до цього». За якийсь час батько відвіз малого до Львова й віддав у науку до Сінгалеви́ча.

Друга історія була дуже схожою. Лише стосувалася вертепа, який майстерно продемонструвало в їхній домівці лемківське подружжя. Палке бажання дитини втілювалося у пізніші роки завдяки знайомству з іншим аматором селянського вертепу.

Третя історія була пов'язана зі святим. Якось у їхній парохії перебував з візитацією владика Йосафат Коциловський. Зовнішньо він дуже нагадав Богданкові святого Миколая. «Тату, – прошепотів хлопчик, – а борода в нього справжня, чи приклеєна?». Владика мав добрий слух, отож відповів дитині: «А ти попробуй!». Хлопчик підійшов до священника й посмикав його за бороду. «Так я «тримав Бога за бороду», – жартує пан Богдан. Саме ця глибока побожність і звертання до віри в найтяжчі моменти життя вберегли кобзаря в тяжкі роки табірних поневірянь і в'язниць.

Про цей складний період життя видатного діяча музичної культури детально розповіла ведуча вечора пані Плахтій. Вона охарактеризувала творчу спадщину Богдана Жеплинського, його внесок у відродження кобзарства в Галичині, величезну працю, вкладену в енциклопедію кобзарства, увічнення пам'яті сотень і тисяч народних співців, доля яких часто складалася трагічно.

У книзі представлені тексти доповідей Богдана Жеплинського на конференціях, спогади, наукові статті з відомостями про 4000 кобзарів України, а також дописи інших авторів про нього. Видання доповнене відеодисками, які містять інтерв'ю музиканта. Богдан Жеплинський збирав матеріали до книги «Кобзарство і ми» упродовж всього свого життя. Донька бандуриста **Дарія Ковальчук** зауважила: «Наша наукова робота триватиме, оскільки вдома зберігаються дані ще про 6000 кобзарів». Привітати свого друга і колегу прийшов збирач стародавніх українських інструментів

Любомир Кушлик.

Його колекція давніх музичних інструментів налічує понад 800 одиниць, кілька з них він продемонстрував гостям: загравав на пастушій сопілці без дірок, на дрімбі, на зозулиці, на ребрі та навіть на трембіті. Студент Львівської національної музичної академії ім.

Лисенка

Богдан Баглай

виконав декілька творів на бандурі.

Працівниками відділу було оформлено книжкову виставку «**Кобзарство – носій і виразник лицарських ідей та чину**».

